

Ferum de silenci

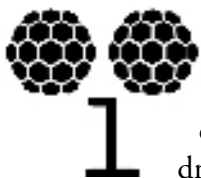
Bullent Edicions

La mosca

*Oublier le temps
des malentendus
et le temps perdu.
Oblidar el temps
dels malentesos
i el temps perdut.
Ne me quitte pas.*

Jacques BREL

La ferum de silenci em va despertar. Tot i que, més haguera valgut no despertar-se, aquella nit, la veritat. Hi ha ocasions en la vida d'una en què més valdria no despertar-se. Hi ha moments en la vida que més valdria continuar dormint. Moments en què una voldria viure la realitat com en un d'aquells somnis que s'obliden només obrir els ulls. Aquells somnis que ens transporten a un temps perdut, oblidat.

Que més voldria que poder oblidar-ho tot! Que

més voldria! Quin desassossec! El cas és que ja havia agafat la son. A la meua edat s'han d'aprofitar totes les ocasions per a dormir. Totes! Quan és jove, una, mai no té ganes de descansar. Jo era molt volandera de jove, molt volandera... Ara, només tinc ganes de dormir. Tot i que, de vegades, quan m'arriba aquella son tan dolça, pense que ja no em tornaré a despertar. Cada vegada pense que serà el darrer son. Em faig tan vella...

M'havia quedat adormida al bany. No em pregunteu quan de temps hi vaig estar clapanant. No ho sé. Només us puc dir que la porta estava tancada i que no vaig sentir res. Res de res. Si la policia m'haguera preguntat, que no ho va fer, els haguera dit el mateix que us dic a vosaltres: que no vaig sentir res, que no vaig veure res. Si haguera estat més jove, potser m'hauria despertat quan van posar música, o mentre escudellaven el rap, o mentre feien soroll amb els ganivets i les forquilles contra els plats de ceràmica, o quan van brindar amb les copes plenes de vi blanc de la Marina.

Si fóra més jove, potser, hauria acudit al primer crit, com els xiquets a la taula o al llit. Però ara, a la meua edat... Estava fent nona, què voleu? Em vaig quedar adormida a la tassa del vàter, amb la porta tancada i el llum apagat. Ja ho he dit.

Em va despertar la ferum del silenci. Perquè és amb el silenci i els ulls tancats que se senten millor les olors. I va ser la pudor que em va fer obrir els ulls. La ferum de la sang. A les fosques, sense encendre

el llum, atreta pel rastre d'aquella emanació flairosa, vaig eixir del bany per buscar-ne la procedència. Per la fortor que s'estenia per tot el pis, n'hi devia haver molta, de sang.

Direu que sóc estrambòtica, anormal o, simplement, rara. Potser tingueu raó. Però sempre m'ha agradat la fortor de la sang calenta, sempre. La matança del porc; l'home furgant-lo amb el degollador, cercant-li a les palpentes la jugular; la dona regirant el sangflaix perquè no es quallara així com anava rajant del coll del marrà; el líquid espés, fumejant escalforeta de vida o de mort; la bromera blanquinosa de la sangota... Jo sempre m'he sentit atreta per aquesta mena de coses, què voleu? Aquell gibrell de sang acabada de rajar està com per a tirar-s'hi de cap. Si voleu que us diga la veritat, en totes les matances del porc a què he assistit, quan ningú no m'ha vist, he aprofitat per fer un tragueta. M'encanta! Què voleu? Des de ben jove que, a una, li ha encisat la flaire de les carnisseries, dels pernils tendres i sangosos, de les botifarres de sang i ceba... Eixa mena de coses.

Ja dic que em va despertar l'olor de la sang calenta. El reclam de l'efluvi em va portar directament al menjador. Va ser llavors quan vaig sentir la música, quan vaig ser conscient de la tragèdia.

*Oublier ces heures qui tuaient parfois
à coups de pourquoi le coeur du bonheur.
Ne me quitte pas.*

Oblidar eixes hores que maten de vegades

a colps de perquè el cor de la felicitat.
No em deixes.

El reproductor de CD repetia, pesat, la cançó de Jacques Brel. Ell li deia, a ella, en francès, una vegada i mil, que no el deixara. Ella no contestava.

No havien passat del segon plat. A taula, encara hi romania una amanida de verd i dos plats de rap a la marinera. A la cuina, un pastís d'aniversari amb unes espelmes que representaven el dos i el tres esperava que algú les encenguera i cantara: «Anys i anys, per molts anys...»

Ell estava assegut a la cadira. El cap li havia caigut a sobre les estovalles blanques, que s'havien tacat de roig. Tenia el crani foradat. El tret li l'havia rebentat. Una escopeta de caça de dos canons havia caigut a terra just al costat del seu cos, que s'havia arrebossat completament d'aquell roig fosc que encara gotejava entre les potes de la cadira.

Ella semblava que dormia arrupida, en posició fetal, cercant-se el que li quedava de l'ànima en les restes del cos malmés, amb els ulls clucs, com si no volguera obrir-los, com si no volguera fer-los partícips de l'horror que podien veure si s'obrien. Tot i que tampoc no els haguera pogut obrir, de tan inflats com els tenia. Qui l'havia estomacada, li havia deixat la cara plena de blaus i els cabells despentinats i folls, com si l'hagueren arrossegada per tot el menjador tot estirant-li'ls. De la boca, que dibuixava un somriure irònic, li regalimava un rajolí de sang. Amb la mà es-

querra subjectava un bastó d'aquells de tres seccions que s'utilitzen en les arts marcials. Abans d'esmortir-se, anestesiada pels cops, havia estirat el braç dret fins a l'escopeta que jeia, dormida ja, al costat d'ell.

Vaig sentir cridar la policia, vaig notar com re-bentaven la porta, com entraven nerviosos al pis. Vaig veure com el menjador s'omplia, a poc a poc, de persones amb uniforme que m'apartaven a manotades com si els fera nosa. Ningú no em va preguntar. Ningú.

A qui li importa el que pot pensar una pobra vella? A qui li pot interessar el que una haja vist o sentit? A qui? Qui vol parlar amb una vella de més de cinc dies d'edat? A qui li pot interessar el que pensa una vella mosca que només busca un bon lloc per pondre els ous abans de morir? A qui? A qui li puc explicar la meua història?

*Je te raconterai l'histoire de ce roi
mort de n'avoir pas pu te rencontrer.*

*Ne me quitte pas, ne me quitte pas, ne me quitte pas,
ne me quitte pas...*

Jo t'explicaria la història d'aquell rei
mort per no haver-te pogut retrobar.

No em deixes, no em deixes, no em deixes, no em
deixes...